

войнѣхъ, отишелъ въ Солунъ. И тогазь настанѣли нужны врѣмена за македонскы-тъ христїяны, и най-вече за Солунцытъ. “Когато е Кесарь Максиминъ Галерій живѣялъ въ Солунъ, и гонилъ почитате-литъ на правѣхъ вѣрѣхъ, и съ различны мѣкы гы убивалъ, тогазь былъ между тѣхъ и Великомъченикъ святой Димитрій, кой-то ся небоялъ отъ нищо, и дързостно по-казалъ себе си какъвъ е былъ по-вѣрѣхъ.

Блаженныйтъ мученикъ излагалъ свои-тъ науки, и думитъ си подтверждавалъ съ дѣлата на вѣрѣхъ, и много язычници ходили при него да го слушать, и ся събирали на западнѣхъ странѣхъ въ гра-дѣтъ на пространното мѣсто нарѣчено мѣдна площъ (χαλκή πλαταία), дѣто въ подземнытъ нѣкогажъ баны, обычно ся ставали христїянскытъ съборы. И като ся раздалъ гласѣтъ по цѣль градъ, и по околноститъ, че Святой Димитрій тамъ поучавалъ христїянытъ, Кесарскытъ вой-ници съдружены съ градскытъ пандуры, като имъ было заповѣдано да издирвать